

terminerne, om Forudbetaling af Indskud, om Helbredsattester, om Følgerne af Rejser og Ophold i fremmede Lande og af Deeltagelse i Krig, saavel som af Død ved Duel eller Selvmord, kunne forsaavidt de enten ere begrundede i §§ 5, 6, og 8 af ovennævnte Lov af 5te Januar 1851 eller i Forholdets Natur og den hidtidige Praxis, fastsættes ved et Tillæg til Anstaltens Plan, angaaende de særlige Billaar for Tegningen af de ved Lov paabudne Forsikringer.

§ 21.

Bestyrelsen er bemyndiget til at tilstaae Interessenterne i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 og i Livsforfikkingsanstalten i Kjøbenhavn de samme Fordele og Rettelser med Hensyn til Indbetalinger af Præmier, Udbetalinger af Forsikringer, Flytning af Præmiernes Forsaldsdage, Følgerne af Præmiernes Udeblivelse, Følgerne af Deeltagelse i Krig m. m., som ifølge §§ 5, 7, 8, 10, 11 og 14 af nærværende Lov ville blive tilstaaede Interessenterne i Livsforfikkings- og Forsørgelsesanstalten af 1871. Endvidere skal den kunne tilstaae saadanne Interessenter i de nævnte Anstalter, som ved at gaae over i Livsforfikkings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 vilde kunne erholde et Afslag i de Præmier, som de endnu have at betale, et tilsvarende Afslag i deres Præmier.

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

Da Finansministeren i Rigsdagssessionen 1867—68 havde indbragt i Landstinget et Forslag til Lov om Drettelsen af en af Staten fikret Anstalt til Forsørg for Alderdoms og Døds Skyld, fandt dette Forslag i det Hele en meget velvillig Modtagelse i Thinget. Det af Landstinget til Lovforslagets Prøvelse nedsatte Udvalg erkjendte eenstemmig den store Betydning og Vigtighed af det Formaal, hvorpaa Forslaget gik ud, og hele Udvalget, paa et Medlem nær, ansaae det med Regeringen, dersom noget Betydeligt i denne Retning skulde opnaaes, for ønskeligt og nødvendigt, at Staten traadte til og ved de Midler og Kræfter, hvorover kun den kunde raade, gav Bestræbelsen den Character og den Sikkerhed, uden hvilken det ikke kunde ventes, at den vilde vinde Indgang hos de Classer af Befolkningen, blandt hvilke man nærmest havde tilsigtet at skaffe Ideerne om Selvforsørgelse Advikling og Fremgang. Udvalgets Fleertal ansaae imidlertid ikke Sagen for moden til i den Rigsdagssession at tilendebringes paa Grundlag af det forelagte Forslag, men opfordrede Regeringen til at fortsætte Sagens Bearbejdelse, og paa ny fremkomne med den i en følgende Rigsdagssession. De Punkter, angaaende hvilke Ud-

valgets Fleertal mente, at fuldstændigere Oplysninger eller udarbejdede Forslag maatte foreligge, enten til Optagelse i Loven eller som Bilag ved dens Drottelse, angik for det Første den Tarif, hvorefter Betalingen for de forskjellige Forsikringer skulde erlægges, idet kun den ene Deel af Grundlaget for denne, nemlig Rentefoden, var foreslaaet fastsat ved Lov, medens den anden Del, Dødelighedstavelen, var foreslaaet overladt til Afgjørelse af administrativt Vet. Man fandt fremdeles, at flere af de Bestemmelser, hvis Fastsættelse i Lovforslaget var overladt til reglementariske Bestemmelser, saasom Virkningen af Rejser i Udlandet og af Deeltagelse i Krig, havde en saadan Vigtighed, at de enten burde optages i Loven eller være kjendte af Rigsdagen, inden den vedtog Loven. Man ansaae heller ikke Lovforslagets Bestemmelser om Anstaltens Bestyrelse og Capitalernes Frugtbargjørelse for tilstrækkeligt betryggende. Med Hensyn til den i Lovforslagets § 13 foreslaaede Drettelse af Ind- og Udbetalingssteder i Communerne udenfor Kjøbenhavn havde Udvalget ikke kunnet komme til en tydelig og bestemt Forestilling om, hvorvidt en saadan Ordning lod sig gennemføre, med hvilke Byrder den vilde være for-